

чорова за
чехардъ

9 година.

31 декември на общия класъ.

26.III.1930 год.

Иагрѣвъ.

2

Онзи, който иска да бъде музикантъ въ него тръба да има едно вътрешно желани, той тръба да обича музиката, не като външни изкуство. Само по този начинъ като се научи да взима правилно тоновете, ~~жизнените~~ добрия животъ, правилния животъ // нито крачка не може да ~~нажижи~~ вземе безъ музика, ко не пъхъ човѣкъ, който го е срамъ да пъхъ, който го е срамъ да свири. Той добъръ човѣкъ не може да бъде ~~ама~~ какъ ще пъхъ? ~~щомъ~~ тъ е срамъ отъ хората, нима онази рѣка, която извира отъ извора, срамъ я да върви къмъ морето. ~~Казва:~~ какво ще кажатъ другитъ рѣки? Нека и да казватъ каквото искатъ. Рѣката пъе своята пѣсень. Та казвамъ: ти ще живѣешъ да дадешъ изразъ, да бъдешъ доволенъ отъ своя животъ. Нѣкой казва: дотегъ ми. Какво? Искамъ да ида при Господа. Дотегнало му. Че хубаво, щомъ искашъ да идешъ при Господ да, вземи си билетъ и върви, ако искашъ. Ако нѣмашъ билетъ, къде ще идешъ? Най-първо направете единъ опитъ, толкова време живѣете, ~~кой~~ отъ васъ е направилъ съзнателенъ опитъ да излѣзу отъ тѣлото ~~навънъ~~. То е тѣрдени~~и~~й. Да опитате, да направите единъ опитъ да излѣзете изъ тѣлото да влѣзете въ другия свѣтъ, да видите отношенията ~~Духо~~ вно ще идете, да имате една ясна представа, какво е умирането. Нѣкой путь умирането е благословение, нѣкой путь умирането е нещастие. Човѣкъ тръба да знае, въ какво седи добриятъ животъ. Ако ти въ себе си не може да хранишъ добри чувства къмъ окръжаващите. Да каже жемъ, нѣкой добъръ човѣкъ ти направи една пакостъ. Ако ти не може да изѣлкувашъ това добро, ти не си ученъ човѣкъ. Вие тръба да бѫдете добри, не само да казвате: добри тръба да бѫдемъ. Ние не тръба да се стремимъ къмъ доброто, доброто е въ настъ. Тръба да го изявимъ. Ако сега тръба да изявимъ доброто, то е изгубена работа.

Та казвамъ, този цигуларь посвещава десетъ, петнайсетъ години да изучава това малкото разстояние, да придобие пъргавина на своите прѣсти. Тази пъргавина произтича отъ неговия мозъкъ. Неговиятъ мозъкъ има отношение къмъ неговия умъ, къмъ неговите чувствования, къмъ неговия духъ - стане цѣлъ единъ вътрешенъ процесъ. Когато се опредѣля не тръба нико да отдѣляме добрия животъ отъ нас. Казваме: свѣтски животъ, при сегашните условия не може да се живѣе добре. Защо не може да се живѣе добре? То е наше разбиране. Другото положение. Може ли ~~ж~~иката да живѣе добре, а детето въ утробата да не живѣе добре? Добриятъ животъ зависи отъ мисълъта? Ти не може нико да се молишъ, нико да имашъ добри чувствования къмъ другите хора при сегашното ~~жизненото~~ развитие на човѣчеството, ако нѣмашъ ~~жизнен~~ мисълъ. Мисълъ е, ~~която~~ ще даде изразъ на тройте чувства. Защото щомъ влизашъ въ една концертна зала и онзи цигуларь свири хубаво, ти не може да не го обичашъ. Мнозина цигулари и артисти иматъ цѣла бела отъ жени. Ако е цигуларка, всичките момчи съ букети тичатъ или ако е ратиска играе нѣщо на сцената, тъ се влюбватъ въ нея. Знае какъ да играе, непремѣнно влюблването ще дойде. Формитъ на любовъта то още не е любовъ. Защото подъ думата любовъ азъ разбирам процесъ, който засяга умствения свѣтъ и той е чистъ процесъ. Когато говорите за любовъта разбираете земни работи, то е външната страна на любовъта. Любовъта е ~~жизнен~~ Божественъ процесъ. Единъ непреривенъ Божественъ процесъ. По нѣкой путь вие може да се подигнете като високи върхове, таково едно течение надъ васъ, по нѣкой

вие се подигнете, после пакъ слѣзете въ долинитѣ. Въ тия дветѣ точки застгатъ Божествената любовь. Мислите, че любовта слиза.

Любовта не слиза, вие имате отношение къмъ вашите чувства, функция на вашия чувства. Но вие трѣбва да се карате въ високите мѣста въ живота, за да вземемъ този полетъ на любовта. Ония човѣкъ, на когото съзнанието е бѣдно, щомъ се качи на този вѣрхъ, ще вземе всички блага, които любовта има. А о не вземе благата, веднага ще се зароди желание да слѣзе долу. Питамъ: следъ като направите 10, 20 докосвания до Божествения светъ, какво ще досиете? Пѣкъ и животъ да вземемъ. Допуснете, че вие сте били ученикъ, да вземемъ въ най-чистата форма ученикъ въ училището. Имали сте десетъ души учители, всички тѣхъ сте ги обичали, а нищо отъ тѣхъ не си добилъ, питамъ: какво си добилъ? Казвамъ: много добре, въ едного се влюбите, въ втори, трети, десети, излѣзълъ си както си излѣзълъ отъ училището. Питамъ: какво ти допринесла твоята любовь? Ако твоята любовь те е свързала съ него ти ако той у художникъ, ти си придобилъ изкуството да рисувашъ. Ако вторият е музикантъ, третият скулпторъ, четвъртиятъ поетъ и т.н. отъ всички тия влюблования си придобило тия качества, които иматъ, ако десетъ души сѫ вложили въ тебе десетъ изкуства, има смисълъ влюблването. Ако ти съ сроцъ изкуства излѣзъ въ свѣта, хората нѣма ли да ти дадатъ зена? Вие сега ходите и се оплаквате, че накъдто и да ходите, работата не ви даватъ. За слуги не ви приематъ. Ако имахте изкуството да хванете керемидата и като я стиснете да излѣзе злато, Идете при единъ съвремененъ милионеръ, казвашъ: за слуга ще ме ценишъ ли? Казва: не ми трѣба. Казвашъ: дай ми една керемида. Стиснетъ, направи злато. Нѣма ли да те приеме за слуга? Жемъ почтенъ слуга. Като се намери въ трудно положение, казва: Иванчо, тази работа не вѣри, я стисни керемидата. Като стискашъ керемидата, неговитъ работи ще изхвърлятъ ще оправятъ. Казва: нашитялъ Ивчо, като стиска керемидитъ, прави злато. Откакъ дошълъ въ дома ми, всичко тръгна. Сега азъ имамъ ученици се сѫ влюбени. Казвашъ: много обичамъ Учителя. Ако стиснете керемида, злато правите ли? Искамъ всѣки като стисне керемида, злато да прави. Казвамъ: ха Иванчо, стисн Казвате: ние се мѫчимъ Учителю. Не искамъ да се мѫчите, изкуство имайте. Мене не ме интересуватъ вешитъ мѫки. Дойде нѣкой, казва, дотегна ми, Учителю, чесно кѣрамъ, не ми се учи, лоши сѫ хората, злато нѣма. Ама ние сме хора на иското учение. Ако не може да превръщате керемидата гъ злато, вие сте стари хора. Стари хора, защо то и свещеникътъ щомъ като излѣзе въ црквата, хвърли че ~~злато~~ расо облѣче се. Казва: много добро служи. Въ црквата много добро служи, като излѣзе вземе черното расо, погледнешъ, дига оканицата. Виждамъ по нѣкой путь като поговоря, много хубаво пѣете, после виждамъ, че черното расо сте облѣкли и дигате оканицата. Много хубаво знаете въ црквата да служите. Казвамъ: това е съзнанието, което има нѣкои вѣрующи. Азъ познавамъ хората много добре. По нѣкой путь азъ се сърдя на хората, знаете защо. Много пъти съмъ правилъ опити.

Дойде нѣкой, иска отъ мене да му помогна. Азъ дѣрѣжа една добра цепеница. Азъ съмъ алхимикъ. Казвамъ - колко ти трѣбватъ? - Хиляда лева. Азъ тогава съмъ тамъ. Хиляда лева колко стотици имашъ? . десетъ стотици. Казвамъ: ти може ли да издѣржишъ? - Издѣржай какъ не. - Може ли да бѫдешъ честенъ. - Мога какъ не. Азъ ще ти дамъ. Взема цепеницата, един по гърба, два, три, той като излѣзе отвѣнъ гѣда ме. - Виждашъ десетъ пъти дато те ударихъ, цепеницата стана на злато. За мене тази цепеница ще плати дѣлговете. - Може ли да кажешъ на мене това изкуство? - Не. Ако вашата цепеница става злато, ти си магъ. и ако вашата цепеница си остава цепеница, тогава тази цепеница ще дойде на вашия гърбъ. Въ живота трѣбва да разбираемъ и живеемъ, и въиждамъ и виждамъ, че всичко онова, което ни се случва е разумно. Всѣко страдание отъ невидимия свѣтъ, отъ Бога което се дава е на място. Всички вие, които се оплаквате сътреокласни глупци, нищо повече. Едно страдание отъ Бога ли е, то е цепеница. Ако не е отъ Бога. Ако отивашъ въ дома и те ритне конъ, това отъ Бога ли е? Ако идешъ въ училището и учителътъ ти ушие две плесници, конътъ, които те е битналъ и учителътъ, който ще е ударилъ - едно време учителите ушиваха пластици. Като не може да съмъ ученикъ хичъ не се перемониха, щомъ не може да съмъ та, удари го. Излѣзе втори и той не знае да съмъ та и него набие. Излѣзе другъ, знае да решава, тъмъ плесници. Казватъ: учителятъ нѣмаше право да бие... и ученикътъ нѣмаше право да не знае. Понеже ученикътъ не е научилъ правилото. Какво искаше да каже учителътъ? Той го магретиса. Всички ученици, които сѫ бити отъ свойте учители, хора сѫ станали. Онѣзи, които не сѫ бити останаха простаци. Ако въсъ досподъ не видите, ще останете простаци. Азъ сихъ казалъ най-голѣми простаци ще останете. Ти следъ като те бие, следъ като ти удари плесниците, ще го повикашъ, ще дадешъ санкътъ. Ще кажешъ: много ти благодаря. Сега ще кажете: колко ме е билъ, колко ме е измъчвалъ. Вашите измъчвания сѫ въображаеми. Има единъ нашъ приятелъ тукъ, ще ви приведа единъ примѣръ. Една вечеръ той заспива - азъ ще предамъ примѣра въ мои мисли - заспива той добре разположенъ. Явяватъ се стражаръ на съня, хващащъ го. Водъ тъ го на съдъ, осъждатъ го на смъртно наказание. Казва: моля, бийте ме, осъждайте ме, но кажете ми, защо ме осъждате, какъво искате отъ мене, каква погрѣшка съмъ направилъ. Съдията дига единъ на бѣла хартия и казва: за тази бѣла хартия те осъждаме. Осъждатъ го на смърть, екзекутиратъ го. После той прекаралъ много голѣми страдания. Изпотилъ се отъ мѣчностиите. Но питамъ: де сѫ тия стражари, де е този съдия? То е въображаемо въ ума му. Като се събужда, казва: слава Богу, че с не сънъ. Изпотилъ се. Всички ти ваши страдания сѫ измамни, то е едно хипнотическо състояние. Нѣкой мине пъкъ ти каже: много си простъ. - Кой азъ да съмъ простъ? Много лесно се запали. Нѣкога и озовававаме. Какво има, ако плачешъ. Какво има, ако си жина? Чудно, казва: азъ не искамъ да бѫда жена. Какво искашъ да бѫдешъ? - Може всички ти може въ миналото, които не сѫ изпълнили Божия законъ сѫ станали животни. Богъ имъ е турилъ опашки. Станаха товарни животни.

Всичкитѣ жени, които не бѣха жени на място, станаха яволи крави и на пастърма ги правятъ. Това животно маха опа ка, кучето маха опапашка, казва: ако не мислишъ, като мене ще бѫдешъ. А, пъкъ яловата крава назва на жената: ако не раждашъ на пастърма ще бѫдешъ. Ако съхванете идеята, като дойде всѣко страдание, ще го считаши за привилегия. Че това е геройство. Вие мислите, че сте горди. Щомъ дойдатъ страданията, какво правите? Хората, които ще живѣятъ за бѫдеще ще живѣятъ геройски. Грѣшникътъ това е единъ герой. Ученикътъ това е единъ герой. Добриятъ животъ тогътъ е едно геройство. Благочестието тогътъ е едно геройство. Обезсърчениятъ пътъ е неройство. Герои бѫдете. Иди въ гората, хвани нѣкой Богатъ човѣкъ, обери го. Герой си. Вие сте чудни. Азъ като остана безъ пари, ида въ гората, хвана нѣкой да воль, ~~ижевиренъ~~ и тупамъ го, взема всимките. Озъ говоря на положит теленъ езикъ. Обера го нищо повече. Казвате, ама право ли е? Ами да мърморишъ на Бога право ли е? Азъ предпочитамъ да обера десетъ ду отколкото да мърморя на Господъ. По-добре да оберешъ отколкото да мърморишъ и да се недоволенъ отъ живота. Иди обери. Азъ да ви кажа какъ ще обера. Азъ съмъ майсторъ. Този богатиятъ има красива дѣщер ~~да има~~, ~~тука кра~~, ~~хвърля~~, ~~на~~ ~~млада момъкъ~~, ~~блѣка~~, ~~се~~ ~~хубаво~~, лавен като ида запалия чергата на ~~жени~~ дѣщерята му. Той за да се освободи отъ мене, казва: не задигай дѣщеря ми, остави ми я останти да живѣешъ при насъ.

Вложете въ свѣта любовта кати сила. Вие ще го направите, ако знаете какъ да живѣете. Мислимъ, че имал Господъ, че това, че ангели. Хубави работи, тѣ си за деца. Сега друго яче трѣбва да се греда на нѣщата. Азъ бихъ желалъ. Гледамъ две сестри се карать. Азъ въ живота си зная единъ примѣръ: Единъ мажъ на една сестра ушива една пласница. Тя става цѣлува му рѣката. Като му цѣлува рѣката, той се замисля. Мисля, че започватъ да му капятъ сълзи. Тя трѣгва, той се затичва, казва, моля те, прости ми. Какво ти костува да ~~бѣ~~ лунешъ рѣката на онзи, който те ударилъ. Ама трѣбва да имашъ онова Божественото, тази рѣка е Божествена. Тя тази младата мома, на която този ударилъ пласница, тя се събудила. Тя отивала да развали една работа. Нѣкой щѣлъ да се жени, тя отивала да развали работата.

Той не знаелъ. Като й ударилъ пласница, връща се съзнанието, свестява се. Не си ли всичкитѣ страдания, за да ни отвърнетъ да не напримъ едно зло? Отивашъ нѣкъде да развалишъ нѣщо, срещне те Господъ или нѣкой ангелъ те срещне, удари тѣ. Казва: къде отивашъ да развалишъ работата? Цѣлуни рѣката на този ангелъ. Ако така разбираме живота си, каквито и мъчинотии срѣщаме геройски ще ги посрѣщаме, ние ще прогресираме. Седа седимъ и чакаме другото прераждане, да до дѣ нѣкой учителъ да ни спаси. Това си илюзии на живота. Учителятъ ще доиде, но когато дойде учителятъ, трѣбва да има спосочни ученици да разбератъ неговото учение. Нима Христосъ преди две хиляди години не дойде? Десетъ пъти може да дойде, но ако хората не сѫ умни, какво ще иматъ. Казвамъ: въ вѣсъ има нѣщо, което трѣбва да забравите. Кое да забравите? Да забравите вашия страхъ. На първо място Страхливитъ нѣма да влѣзатъ въ Царството Божие. Да се помирите.

Да ви даде всичко, което Божията любовъ носи съ себе си. Казва, той Голяма любовъ има. Любовта има еднакви отношения къмъ всичкитѣ хора.

Онъзи, които любят тъй виждатъ вътрешната страна на живота, не външната. Онъзи, които гледатъ външната страна на живота, тъй не могатъ да разбератъ любовта. Онъзи, които гледатъ на външната страна на живота, които разбираятъ вътре дълбоко живота, той е по-близо до любовта. Следователно, въ всички трябва да се зароди туй желание да имате уважение и почитание единъ къмъ другъ. Сега въ какво веди уважението и почитанието, което имате? Въ какво седи новото учение? Ако хвънешъ керемидата и може да я направишъ на злато, ти ще влязешъ въ школата. Ти ще постъпишъ въ окултната школа. Азъ не разбирамъ думата окултенъ, както вие я разбираете. Казва, азъ съм окултенъ ученикъ. Никакъвъ окултенъ ученикъ не си. Най-първо ще вземешъ тази керемида, ще я стиснешъ, ако я направишъ на злато, ти чове си и държалъ приемниятъ изпитъ за школата, може да влязешъ. то е външната страна. Въ училището всички тия страдания, които се даватъ, тъвасъ изпити. Ако ти може да изтърпишъ, търпението е сила. Щомъ нѣкой иска да го приематъ, ще му дадатъ изпитания. той трябва да ги изтърпи. Ако може да ги изтърпишъ, ще те приематъ въ училището за ученникъ. Но ако ти изгубишъ своето присъствие на духа, тебе въ вътрешната школа не могатъ да те приематъ. Всеки денъ вие се изпитвате да ли приематъ вътре въ Божественото училище. Изпитвате се да възстановите търпение, изпитвате се за милосърдието, изпитвате се за вашата любовъ, изпитвате се за вашето знание. Есички претърпвате известни изпити. По този начинъ наведимиятъ свѣтъ иска да знае какво може да излезе отъ васъ. Вие чакате, като умрете. Споредъ това какъ сте издържали изпита, таково място ще ви дадатъ и въ другия свѣтъ. Хубаво, ако въ вашия дворъ дойде една кокошка, къде ще я турите въ вашата приемна или въ нѣкой кафезъ или въ курника? Ако въ вашия дворъ дойде една змия, къде ще я турите. Когто влезете въ невидимия свѣтъ - за васъ има споръ - споредъ степента на вашата мисъль ще ли дадатъ съответстващо място. Следователно, мястото напълно се определя съответствува на мисъльта. Когато ние говоримъ за рая подразбирамъ всички хора, на които съзнанието е така пробудено. То е общество отъ просветени души. Ти ще се привлечешъ, защото въ свѣта има хора подобни на тебе. Че се приближаватъ хората на съзнанието до тия, на които съзнанието е пробудено. Хората отъ еднаква култура се привличатъ. Сега като влязете въ ония свѣтъ съ какво ще се отличавате. Да кажемъ единъ отъ тукашните ученици съ какво ще се отличавате. Като идете въ ония свѣтъ при вратата ще ви дадатъ единъ инструментъ да свирите приемния изпитъ, ще ви дадатъ да свирите едно класическо парче. Или ще ви дадатъ нещо да пѣте. Ще викажатъ: направете едно стихотворение отъ нѣколко куплета. Какъ ще изразите това, което сте видѣли? На първата врата ако не можете да свирите. Да допуснемъ че на първия предметъ въ другия свѣтъ ви скажатъ и на втория ви скажатъ, че тогава на всички ще бѫдешъ скъсанъ. Човѣкъ, който на първия предметъ е скъсанъ и на всички тѣ не може да издържи, на всички ще бѫде скъсанъ. Допуснете идешъ тамъ и после съ голѣми почести, съ голѣми подаръци те върнатъ на земята. Нѣма да те изпѣдятъ. Казватъ: нѣма нищо, втори пътъ като дойдете. Тий деликатно тикажатъ тѣ ще те изпѣдятъ и ти нѣма да знаешъ, че си изпѣденъ. Като се върнешъ на земята, ще забравишъ, че си скъсанъ.

Сега на земята се изисква всички да се практикувате, да си помагате. Да ражда се въ васъ желание, никой за никого не иска да

знае. Сега всички прекарвате едно спящо състояние. Казва нѣкой, не се интересувамъ. Казвамъ: спите. Ако спяте хорате какво ще се интересуватъ въ едно спящо състояние? Всъки заспиват и нѣкои се оплакват. Азъ като спя нека се оплакваш, колкото искаш. Туй състояние е потрѣбно, трѣбва да се почакате. Чоъ като се събидиту, трѣбва да знаете да си помагате, да се сдружите единъ съ другъ, и да си помагате. Нѣкой казва, боли ме крака. Казвате: карма е ти. Не казвай, карма. Купи две кила млѣко, стисни единъ лимонъ, направи единъ компресъ. Боли нѣкоя сестра главата, не казвай карма ти е. Вземи разцепи лукъ, тури соль, тури на челото и друго и кажи: хайде, сестра, ще оздравѣш. Най-лесните работи. ~~Виждати~~ Може други тебе да ти превържатъ компресъ, може да ти турятъ компресъ, който струва сто, двеста, триста лева. Дойде нѣкой казва, дай ми триста лева на заемъ. То е единъ компресъ, завържи го. Нѣкой компресъ може да струва десетъ, двайсетъ лева. Единъ компресъ отъ 20 лева какво ти струва да го направишъ? Вземи две кила млѣко, вземи и единъ лимонъ, тури му единъ компресъ на крака. Този компресъ хваща място. Писанието казва, Едно помнете: Давайте за да ви се даде. Не бѫдете скържави. Казвате: карма. Не съвръзвайте съ него. Помагайте, за да ви се помогне. Нѣкому не му върви помоли се, пожелай му една хубава мисъль. Нѣкои сѫ започнали съ старото учение, ~~казватъ~~: нѣма да я блде и ние с танахме като свѣта. Вие никога не сте били въ новото учение. Въ новото учение ще ви заведатъ при дървото, ще си късате череши отъ самото дърво, няма да ги късятъ да ви турятъ въ устата. Ще се научишъ на това дърво отгоре да ядешъ самъ. То е новото учение. Ако искашъ отъ мене вода, нѣма да ти дамъ вода, но ще те заведа при извора и казвамъ: пий, ко кого искашъ, и както искашъ. Чаша може да ти дамъ, ти самъ ще си гребешъ. Азъ бихъ желалъ сега отъ новото учение герой. ~~Нега~~ може да ви кажа нѣкой ме пита: Учителю, трѣбватъ ли трима души. Казвамъ: кои сѫ тѣ? Азъ да ви изясня тази идея. Дойде единъ и казва: мене ми трѣбва да нося единъ празенъ човалъ. Първиятъ той нося единъ празенъ човалъ, вториятъ нося една запалена свѣщ а третиятъ нося една прадна крина. - Ами за другиятъ. Всички, които иматъ празенъ човалъ ще тръгнатъ ~~съ~~ при този, които има празенъ човалъ. Всички, които иматъ запалена свѣщъ, ще дойдатъ при онзи, които има запалена свѣщъ. Всички, които иматъ празна крина, ще отидатъ при този, които нося празна крина. Всички ще дойдатъ ще тръгнатъ къмъ Божествения хамбаръ. Като идете ще напълните празния човалъ. Та сега онѣзи, коити иматъ празните тори да дойдатъ, онѣзи, които иматъ запалени свѣщи да дойдатъ и онѣзи, коити иматъ празните крини да дойдатъ. Вече кандидатите да дойдатъ. Вие сега седите и чакате специфични мѣрки. Сега много може се раздрали, трѣбва гда дойде вѣтъръ да поразтрѣси, да останатъ само здравитѣ. Вземете моята мисъль. Не е за морализиране, защото морализирането е методъ на миналото. Истината трѣбва да се каже. Нѣкой пѫть казвате: търпи, само това. Азъ ви говоря върху нѣща, които горе долу съмъ провѣрилъ. Има нѣща, които може да се приложатъ, пъкъ има нѣща, които не могатъ да се приложатъ, но има нѣща, които може да се приложатъ. Нѣма по-красиво състояние човѣкъ да има будна мисъль, да мисли. Всѣкога въ ума си да има свѣтла мисъль.

Не че той нѣма свое добро, на всичко въ свѣта да гледа отъ добрата страна, отъ Божествената страна. Крайнитѣ въпроси въ свѣта да не ги решава, то да разрешава сѫщественото. Защото въ Божественото съзнанието дойдешъ въ съприкосновение. Щомъ дойдешъ до добрия човѣкъ, това е Богъ. Този човѣкъ, който те взема въ дома, който ти помага, който те нагощава, това е Богъ, който се проявява въ него. Ти като дойдешъ при едно плодно дърво, това е съзнанието на Бога. Ако разбиращъ законите, ще научишъ много, пъкъ ако не ги разбиращъ, идната година пакъ ще берешъ. Всички нѣща въ природата иматъ своето съзнание. Оньзи, които не разбиратъ, казватъ: дървото има ли съзнание? на човѣка? Дървото нѣма съзнанието на човѣка, нито човѣкъ има съзнанието на ангелитѣ. Човѣкъ е точно на мястото и дървото е точно на мястото. При дървото кого трѣбва да разбиращъ? Съзнанието на дървото трѣбва да разбиращъ. Азъ съмъ ви казвалъ много пъти: щомъ откажнешъ единъ плодъ отъ едно дърво, акордъ е лѣтно време, полъй коренитѣ на дървото. Неговото съзнание ще ти благодари. Ако е круша и не полѣшъ дървото нѣма връзка между съзнанието на кашата и твоето съзнание. Най-малко спри се и благодари въ невидимия свѣтъ, чуши ималъ тази плодна круша да я оберешъ, да се образува една връзка. За всичко благодарете. Дойде нѣкое голѣмо страдание, благодари за страданието. Дойде нѣкое голѣмо добро, благодари за доброто. За доброто всички благодарите, но за страданието кои отъ васъ благодарятъ? Казвате, нимъ другитѣ хора благодарятъ? То е другъ въпросъ. Когато човѣкъ се научи за всичко да благодари, когато се подигне надъ обикновения човѣкъ. Азъ знамъ, когато човѣкъ е съ съдриди гащи или съ боси крака. Въ старо време имаше философи, които ходѣха съ съдриди гащи и считаха за привелегия. Най-скъсаните дрехи, обуща, като тръгнали цѣла върволица съ философи облѣчени съ такива особени костюми, скъсаните дрехи, на нѣкои месата се виждаха, вървяха, казватъ, настъпне ни интересуватъ скъсаните дрехи. Сега у насъ нѣкоя сестра ако не е облѣвена ще идат да й проповѣдватъ да се облѣче. Не е въ обличането. Най-лесно е обличането. Нѣкой сестра плаче. Казватъ: що си станала дете? Не се морализирайте така. Мене ми разправяха. Минаватъ едно дете плаче. Казватъ: ние плачи, то плаче. Спира се единъ мукалитинъ, детето плаче и той като надува гайдата, плаче. Детето започва да го гледа и то се засмѣло на среца му. Казва: този голѣмия човѣкъ да плаче, то се засмива и тръгватъ драмата. Писанието казва, плаче само онзи. Кой плаче? Хубаво, ако вие, да кажемъ сте си ударили крака и плачете. Азъ дойда ви е плаче те защото сте си ударили крака, азъ имамъ три четири пръста наранени. Като погледнете моята рана, ще забравите вашата. Следъ десетъ 10, 15 минути прекарвамъ моята ръка на раната и тя заздраве. Прекара рамъ и на вашетай и тя зарасне. Ние може да премахнемъ страданието, въпросъ, азъ съмъ готовъ да премахна страданието. Казва премахни ги. Но да се роди мисълта. Най-мжчиното е въ васъ да се роди правата мисъл и да я поддържате. Да се роди въ тебе желанието да поддържатъ правата мисъл. Нѣма по-силно нѣщо отъ интезивната Божествена мисъл, понеже отъ тамъ започва Божествениятъ животъ, влиза въ човѣшките чувства и тамъ се проявяватъ Божествените чувства и

най-после идваме до човешките постъпки, дето се простира Божественото съзнателенъ животъ, който може да схванемъ. Какво има надолу, то е другъ въпросъ. Казвамъ: правата мисъл или Божествената мисъл да е будно съзнанието. Азъ гледахъ онзи денъ бѣхъ на Виташа тамъ горе се е качилъ на една отъ най-хубавите мисли оставилъ една отъ най-лошите мисли: не трѣбва да се живѣшъ. Горе на това високото място. Нѣкой човѣкъ иде, каквото и ти да кажешъ, тази мисълъ иде въ тебе, на същество, което и изостанало. Пита, какво трѣбва да се прави? Такива блуждаещи мисли влѣзатъ въ къщи, съществата ще влѣзатъ даже и презъ нѣкой като неканенъ гостъ. Сутринъ станете не сте разположенъ, нѣкой отъ тѣзи сѫ дошли отвѣнъ. Погледне казва: нѣма да ме изпѫдишъ, дотегна ми вече животъ. Ти тогава ще се обрънешъ къмъ Господажъ и ще кажешъ: Господи, освободи ме отъ този дяволъ. Нима дяволъ не е страдуща дума. Свири й малко парченце, тръгни. Малко или сиренце и дайте, дарете я най-малко съ чай, съ млѣко, съ сирене, вземете нѣщо. Че още на заминалъ души ту подаване на душитъ се дължи на сѫния законъ. Живиятъ като яде той се ползува отъ неготи само дато речешъ да направишъ нѣщо зареди него, ти ще го нажранишъ. Проектирай мисълъта, че искашъ да му дадешъ нѣщо, ти ще се освободишъ. Щомъ поставишъ противоположна мисълъ да се маехъ, тогава веднага въ него се зароди желание да остане. Затуй Христосъ не изпѫждаше съ насилие. Тури хубавата мисълъ, тури хубава мисълъ ако има нужда да му дадешъ, нажрани го. Ще вложишъ закона на любовта, който ще промѣни неговото състояние.

Само Божията любовъ носи пълния животъ.